

Jeden z mých pradědů ze strany maminky byl Antonín Štěrba (1894 - †18. 2. 1967), který musel do 1. světové války nastoupit narukováním k 5. hulánskému pluku ve Stockreuu v Rakousku. Z dějepisu vím, že současné české země byly tehdy součástí Rakouska.

Huláni patřili k lehkému jezdeckvu a kromě pušky a šavle byli vyzbrojeni dlouhou píkou. Praděda strávil téměř celou válku, která byla nazvaná později 1. světová, na bojištích v Itálii. Po skončení války se 6. 12. 1918 dobrovolně přihlásil ke 4. jízdnímu pluku v Olomouci a s ním odjel na Slovensko, kde u Nových Zámků, Humenného a Košic bojoval proti maďarským snahám obsadit Slovensko. Boje skončily v září 1919 a praděda zůstal v armádě do 20. 8. 1920, kdy se vrátil do rodných Kunovic.

Za svoji bojovou činnost byl vyznamenán Revoluční medailí, medailí Za vítězství a dodatečně 3. 6. 1948 Pamětním odznakem (křížem) dobrovolníka z let 1918–1919. V naší rodinné kronice (jinak sahající až do dob třicetileté války, tedy do poloviny 17. století) jsou pradědova válečná dobrodružství podrobně popsána a doložena odkazy na archivní dokumenty. Pokud jde o hmotné památky na něj, uchováváme v rodině s úctou jeho bodák z doby prvních bojů o samostatné Československo a taky jemu udělená vyznamenání.

Sabina Beáta Crlová, ZŠ UNESCO Uherské Hradiště, 8. třída

{phocagallery view=category|categoryid=87|limitstart=0|limitcount=0}